

Ændringsforslag indkaldtes til Tirsdag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Anden Behandling af „Forslag til Lov om Fortsættelse af Statens Drift af de jydsk-fynske Fernbaner“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 429 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Lovforslagets Indhold og dermed tillige dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Man gik endelig til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Anden Behandling af „Forslag til Lov om Hegn, Hegnsynsmænd og Oversynskommissioner m. B. for Kjøbenhavn“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 146 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 9—16).

Foruden de i Betænkningen indeholdte Ændringsforslag, var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Jeg finder ikke, at Sagens Bessaffenhed nødvendiggjør nogen Dele af dens Behandling, og jeg vil saaledes sætte samtlige Lovforslagets Paragrapher med de dertil hørende Ændringsforslag under Forhandling.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag maa jeg bemærke, at det jo er en Selvfølge, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Ændringsforslaget under Nr. 19 skal komme til Afstemning eller ikke, vil bero paa den Afgjørelse, som det umiddelbart foranstaaende Ændringsforslag faaer. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 om, at den Parenthes, der forefindes i § 3, skal udgaa, kjenner jeg ikke

rettere, end at dette Ændringsforslag hviler i ganske den samme Betragtning som Ændringsforslagene under Nr. 7, 12 og 13, saaledes at den Afgjørelse, som Ændringsforslaget under Nr. 4 faaer, maa blive bestemmende for disse 3 andre nævnte Ændringsforslag; hvis Forslaget under Nr. 4 vedtages, ere de andre, antager jeg, ogsaa at anse som vedtagne; hvis Forslaget under Nr. 4 forkastes, maa de andre Forslag ogsaa betragtes som forkastede. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører er enig med mig deri? (Ordføreren: Jo!)

Forhandlingen er aabnet, jeg giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Kahjer): Under Overveielserne i Udvalget om det foreliggende Lovudkast er man kommen til den Erkjendelse, at det burde vedtages i det Væsentlige, saaledes som det er forelagt. En Betydning, som Lovudkastet ophøiet til Lov vil faae, er den at være et Supplement til Loven af 6te Marts 1869, der derved overføres ogsaa paa Kjøbenhavn, og da der nu er stillet Forslag til en yderligere Udvidelse deraf, saaledes at de tilføiede Bestemmelser ogsaa ville komme til at gjælde for Kjøbstæderne, har der været mindre Anledning til at gjøre Forandringer i Paragraphernes enten Rækkefølge eller Indhold, om man ellers maatte være tilbøielig dertil, da Loven derved let vilde tabe Noget af sin Betydning. De Forslag, der ere gjorte fra Udvalgets Side, ere derfor saadanne, som ikke i denne Henseende ville medføre nogen Ulempe, og vedkomme væsentlig de Bestemmelser, som skulle gjælde for den Del af Kjøbenhavn, der ikke har Noget med Agerbruget at gjøre, og som derfor ikke kan sammenlignes med det Omraade, som Loven af 1869 har — Jeg skal nu tillade mig at gjøre opmærksom paa de Ændringer ved det foreliggende Lovforslag, som Udvalget har maattet finde Anledning til at foreslaa, idet jeg iøvrigt skal henvise til, hvad der er sagt i den af os afgivne Betænkning. Medens § 1 i Almindelighed fastsætter de Forordninger, der kan stilles til et Hegn, som har den Opgave at frede mod løsgaaende Kreaturer, der ikke ere uvane, indeholder § 2 en Udvidelse af, hvad der skal be-